

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

nettet. Ved Godkendelse af Arbejder har man i Ministeriet søgt kun at medtage Arbejder, som var af tilstrækkelig vejrmæssig Betydning, og som vilde være kvalificeret til Tilskud efter de sædvanlige Vejfondsgeset.

Jeg kan resummere alt dette derhen, at Ministeriet ikke ensidigt kan ophæve de Kommunerne givne Tilsagn, men at Ministeriet er lydhørt over for kommende Ønsker om Ændringer i Tilskuddene, og at man allerede har søgt at faa saa mange Arbejder som muligt tilbageført til Beredskabslisten, det vil sige skudt ud i Fremtiden, samt at en saadan Udskydelse er, hvad der sikkert for Tiden kan være Tale om at opnaa, idet Arbejderne gennemgaaende har en saadan vejrmæssig Betydning, at de før eller senere vil blive udført med Vejfondstilskud.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Jørgensen har stillet et Spørgsmaal til Ministeren for Byggeri og Boligvæsen. Det lyder:

Vil Ministeren for Byggeri og Boligvæsen udvide de i Forsyningsministeriets Bekendtgørelse af 7. August 1947 givne Beføjelser til Kommunalbestyrelserne om Tildeling af Materialer til nødvendige Reparationer af Bygninger og af Driftsmateriel, og vil Ministeren udvirke, at der i Landkommunerne stilles et betydeligt større Kvantum Materialer til Raadighed til saadanne Reparationer for derved at imødegaa den manglende Beskæftigelse blandt Landhaandværkerne og deres faste Medhjælpere?

Svend Jørgensen: Ved Forsyningsministeriets Bekendtgørelse af 7. August 1947 blev der givet Kommunalbestyrelserne en vis Bemyndigelse til at tildele Bygningsmaterialer ud over et Beløb af 50 Kr. til Jern, Mursten og Tagsten og 25 Kr. til Cement, altsaa en Bemyndigelse til Kommunalbestyrelserne om at anvise saadanne Materialer til virkelig fornødne Reparationer af bestaaende Bygninger.

Denne Bemyndigelse har imidlertid vist sig at være i høj Grad illusorisk, fordi de anviste Materialer ofte ikke er til Stede. Det skal indrømmes, at det hidtil saa nogenlunde er gaaet med Anvisningen af Mursten og Cement, men det er helt galt i Øjeblikket med Træ. Naar en Forbruger efter Beregning fra en Haandværker af Kommunalbestyrelsen har faaet anvist et beskedent

Antal Kubikfod Træ og henvender sig til en eller anden Trælasthandel, faar han gerne til Svar — i øvrigt i Modstrid med Cirkulærets § 4 —, at enten har man ikke Træet, eller ogsaa kan man ikke efterkomme Anvisningen, fordi det Lager, man ligger inde med, er forbeholdt ganske bestemte Arbejder eller Virksomheder.

Derfor er det ogsaa gaaet saadan, at efterhaanden er Reparationsarbejderne, i hvert Fald paa Landet, ved at gaa helt i Staa, og dette i Forbindelse med det almindelige Byggestop har bevirket, at mange Haandværkere paa Landet nu ser deres Eksistens alvorligt truet. Nyopførelse af Bygninger finder jo kun i meget ringe Grad Sted, f. Eks. efter en nedbrændt Bygning. Hvis en Mester er saa heldig at faa et saadant Stykke Arbejde, kan han som oftest ikke faa Arbejdskraft, fordi Svendene naturligvis er søgt her til København eller til de større Byer, hvor der er bedre Arbejdsmuligheder. Derfor er mange Mestres ogsaa for Tiden udelukkende henvist til at leve af Reparationsarbejder, og dertil kan de altsaa i mange Tilfælde ikke skaffe Materiale.

Det er efterhaanden blevet saadan, at mangfoldige Bygninger paa Landet staar og forfalder paa Grund af manglende Reparationer. Det er gaaet haardt ud over Døre og Vinduer og over Gulve, ikke alene i Ud-huse, men ogsaa i Beboelseshuse, for slet ikke at tale om Redskaber som Vogne, Vandtønder og lignende. Ja, der er endogsaa Eksempler paa, at Bygninger i Brug er styrtet sammen over Hovedet paa Folk og Kreaturer, fordi man trods det, at den lokale Kommunalbestyrelse har anvist Materialer, ikke har kunnet faa dem til den fornødne Reparation.

Hertil kommer den fuldstændige Urime-lighed, at Myndighederne mange Steder paa Landet i stort Tal har kasseret Uvedtægts-mæssige Skorstene og har forlangt nye op-ført inden for en bestemt Tidsfrist. Det er mange Gange sket, at en Husejer, som er kommet ud for saadant et Paabud, har hen- vendt sig til Kommunalbestyrelsen og faaet anvist Mursten og Tømmer og saa opdaget, at Sten kan han nok faa, men den Smule Tømmer, der er nødvendig til Skorstens- byggeriet, er ikke til Stede.

Derfor skal jeg tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at Cirkulæret af 7. August 1947 virkelig gøres effektivt, ved at der paa en eller anden Maade drages Omsorg for, at saadant anvist Materiale, i rimeligt Omfang i hvert Fald, er til Stede for Forbrugerne og for de paagældende Haandværkere.